

kan være Forhold, hvor Grundvandet fra højtliggende Kirkegaarde kan inficere Brøndene, er det dog absolut afgjort, at enhver Smittefare fra Lig er udelukket, naar Ligbrænding har fundet Sted. Og der er Grunde af økonomisk Art. Det er under Behandlingen i Landstinget blevet oplyst, at i alt Fald her i København er Ligbrænding billigere end den hittidige Form for Begravelse. Og efterhaanden som Ligbrændingssagen vinder frem, saa vi ogsaa faar, hvad jeg haaber maa blive Tilfældet, Krematorier omkring i Provinserne, vil Ligbrænding ogsaa der blive billigere end Begravelse. Ligbrænding er billigere direkte, og den er det i høj Grad indirekte, fordi det navnlig omkring i de store Byer ofte volder store Vanskeligheder og forarsager betydelige Udgifter at fremskaffe den til Kirkegaarde nødvendige Jord. Urnerne tager mindre Plads, navnlig de moderne Urner, som er lavet af et let for-gængeligt Materiale, saaledes at de hurtigt opløses i Jorden; de opfylder bedst Betingelserne for, at baade Urnen og Asken kan gaa op i Jorden, saaledes at det store Kredsløb finder Sted paa den letteste og mest eftertrykkelige Maade.

Jeg vil altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag. Det tilfredsstillende ikke Ligbrændingssagens Venner helt; det har endnu ikke stillet de to Begravelsesformer helt lige, og jeg kunde ønske, at man var gaaet bort fra absolut at forlange en skriftlig Erklæring fra den, som ønskede at blive brændt. Jeg vilde mene, at en mundtlig Tilkendegivelse til vedkommende Slægtninge maatte have været nok. Men da jeg har et Indtryk af, at man ikke kan opnaa mere i Øjeblikket, end man har opnaaet ved det foreliggende Lovforslag, vil jeg anbefale det til Vedtagelse, og der er ikke fra min Side Ønske om at faa Lovforslagets Vedtagelse sinket ved at faa det henvist til en Udvalgsbehandling, som vel alligevel ikke vilde føre til et bedre Resultat. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

Ibsen: Naar dette Lovforslag er fremsat, kan man fra mit Partis Side i og for sig ikke have noget imod, at det fremmes; men i Modsætning til den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Hækkerup, kunde jeg ønske, at Lovforslaget blev sendt i Udvalg, da der er kommet en Indstilling fra Embedslægerne udenfor København om Foretagelsen af Ligsynet ved saadanne Lejligheder. Det ærede Medlem Hr. Hækkerup erklærede, at han mente, det

maatte være tilstrækkeligt, naar der forelaa en mundtlig Tilkendegivelse fra vedkommende. Det kunde man maaske ogsaa gaa med til. Men i saa Fald, og hvis det skal være et Fremtidsprospekt for Lovens længere hen, maatte man yderligere kræve et meget nøje Ligsyn og Tilkendegivelse af, at der forelaa den og den Dødsarsag, thi de kriminelle Undersøgelser, der maatte opstaa Krav om, vilde jo være ganske omsonst, naar Liget er brændt, naar det kun var en Askedyng, man havde at gøre med. Det er klart, at der kan forekomme Tilfælde, hvor Arvingerne kunde have Interesse af, at en Mand eller Kvinde døde, og at de maaske hjalp lidt derpaa; og hvis det saa havde været tilstrækkeligt med en mundtlig Tilkendegivelse om, at vedkommende vilde brændes, kunde dette derefter effektueres og Sporene udslettes. Derfor maa Lægesyntet skærpes. Hvorvidt man mener, det er nødvendigt udelukkende at have Embedslæger dertil — ja, det kan der ogsaa ses forskelligt paa; og jeg skal ikke sige andet, end at der kan det selvfølgelig være udmærket betryggende, at en almindelig Læge foretager det. Men det kan ogsaa for en almindelig Huslæge, som staar Familien nær, være svært i saadanne Tilfælde at optræde paa en Maade, som kan være ubehagelig for de efterlevende. Det vil være lettere for en Mand, der kommer i Embeds Medfør og siger: Det er mit Embede, jeg skal undersøge disse Forhold. At det i visse Retninger vil kunne fordyre, naar man selv skal have sendt Bud efter Embedslægen for at faa foretaget saadant Ligsyn, især ude paa Landet, hvor der ofte er lang Afstand til Embedslægen, staar mig ganske klart; men naar en æret tidligere Taler talte om Billigheden ved dette Lovforslag, tror jeg, det i de allerfleste Tilfælde vil være en Fordyrelse, især for Folk, der bor ude paa Landet, paa Grund af Transporten ind til Ligbrændingsstederne, som kun findes i København og Aarhus. Men det maa selvfølgelig blive vedkommendes eller de efterlevendes Sag, om der er Raad til Ligbrænding, Billighedshensynet tror jeg, man skal se bort fra, og jeg tror heller ikke, det forøger Billigheden, hvis man skal hente Embedslæge; men jeg tror, at dette Lægesynt, hvis man skal have Ligbrænding gennemført, vil have meget stor Betydning ogsaa af kriminelle Hensyn. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne foreslaa, at denne Sag bliver henvist til et Udvalg, for at man kan undersøge det Krav, som Embedslægerne i dette Tilfælde har stillet. Om man kan gaa ind paa deres Ønske, eller om man kan